

Anàlisi del benestar subjectiu a Catalunya

Ada Ferrer i Carbonell (IAE-CSIC i BSE)(ada.ferrer@iae.csic.es)

Jordi Torres (TSE) **Roger Sabater** (CRES-UPF)

18 de desembre de 2024

Resum

La comunicació presenta una anàlisi del benestar percebut a Catalunya basat en l'enquesta que durant els mesos de desembre de 2022 i gener de 2023 van contestar 4.000 residents a Catalunya i fent servir una pregunta de satisfacció amb la vida com a mesura de benestar percebut. La riquesa de l'enquesta permet utilitzar un ampli ventall d'informació sobre els individus que ens ajuda a entendre els determinants del benestar percebut. Els resultats indiquen que la situació econòmica, mesurada no només amb els ingressos, sinó també amb altres variables de vulnerabilitat econòmica, és molt important per al benestar percebut, però altres variables fan un paper destacat. La situació laboral (per exemple, tenir feina i disposar de certesa laboral) és un altre factor molt important per a aquelles persones que es troben en una situació econòmica activa. Així mateix, les relacions personals (tenir persones amb qui comptar, no sentir-se sol i tenir temps per a la família i per socialitzar) i la salut són també de gran rellevància. La relació amb els altres inclou també aquelles persones que són fora del cercle més íntim i assenyala la importància de viure en una societat amb nivells de confiança alts (entre els individus que la formen i amb les institucions).

* Aquesta contribució està basada en l'informe coautorat amb en Roger Sabater i en Jordi Torres escrit dins el marc del projecte *Benestar subjectiu: els factors clau per entendre la satisfacció amb la vida a Catalunya* de la Direcció General d'Anàlisi i Prospectiva de la Generalitat de Catalunya.

1 Introducció

Des de principis dels anys 2000, l'ús de les mesures de benestar percebut han anat guanyant importància en la literatura acadèmica i han generat resultats que han aportat informació sobre el benestar de les persones, així com sobre les seves preferències i comportament. De manera paral·lela, mesurar, entendre i fer seguiment del benestar subjectiu ha entrat a les agendes polítiques d'organitzacions internacionals i governs d'arreu. El treball dels investigadors en aquest àmbit ha contribuït al desenvolupament d'indicadors fiables que són utilitzats per un nombre creixent de països com a mesura que cal tenir en compte en la presa de decisions de polítiques públiques. Amb aquest objectiu, la Generalitat de Catalunya i la Direcció General d'Anàlisi i Prospectiva va desenvolupar un estudi ambiciós sobre el benestar percebut de la ciutadania a Catalunya per analitzar i conèixer quins són els elements principals que hi contribueixen. El seguiment del benestar i l'evolució dels seus determinants no només busca generar societats més satisfetes, sinó també més cohesionades i econòmicament i socialment sostenibles. Organismes internacionals i governs de països com el Regne Unit, França i Nova Zelanda estan adoptant de manera decidida iniciatives per mesurar, seguir i promoure el benestar dels membres de la seva societat.

Per tal d'introduir el benestar de la ciutadania com un element en la presa de decisions, cal tenir mesures adequades, fer-ne un seguiment i entendre els seus determinants. Des de fa més de 10 anys, organismes internacionals, els països membres de la Unió Europea i altres països del món fan un seguiment del benestar de la ciutadania a través d'indicadors multi-dimensionals. A la Unió Europea, podem situar el començament d'aquestes iniciatives al febrer de 2008 quan el president de la República Francesa, Nicolas Sarkozy, va encarregar a Jean-Paul Fitoussi i als premis Nobel d'economia Joseph Stiglitz i Amartya Sen crear una comissió per analitzar el progrés social i econòmic i fer recomanacions sobre la necessitat de recollir indicadors per mesurar-lo i fer-ne un seguiment, entre altres recomanacions. L'anàlisi i les conclusions a les quals va arribar la comissió, coneguda com a "Commission on the Measurement of Economic Performance and Social Progress", es poden trobar a l'informe publicat per la Comissió Europea ¹. En aquest informe, la comissió recomana, entre d'altres, dissenyar mesures de qualitat de vida a través de diferents indicadors i fer-ne un seguiment continuat. L'objectiu final de l'informe era promoure el desenvolupament i el seguiment dels millors indicadors i instruments per mesurar el progrés social i econòmic.

En aquest context europeu i seguint el mandat de l'oficina d'estadística de la Comissió Europea (EUROSTAT), a Catalunya, des del 2010 l'IDESCAT fa un seguiment de la qualitat de vida a través dels Indicadors de benestar i progrés social, que són un conjunt d'indicadors objectius pertanyents a vuit àmbits: condicions de vida i treball, salut, educació, medi ambient, habitatge, seguretat i transport, inclusió, drets i participació, i oci i cultura. En el cas català, aquest índex no inclou cap mesura de benestar percebut o subjectiu, tot i que la Comissió Europea recomana incloure l'indicador subjectiu de benestar mesurat per mitjà de la resposta a la pregunta sobre satisfacció amb la vida, que és la que s'utilitza com a element central en aquesta comunicació. Altres iniciatives, com el Better Life Index de l'OECD o el indicador multi-dimensional de qualitat de vida de l'oficina d'estadística d'Espanya (Institut Nacional d'Estadística, INE:IMCV), inclouen la satisfacció amb la vida com un dels indicadors que cal tenir en compte. En aquestes iniciatives, el benestar percebut es mesura mitjançant la pregunta de satisfacció

¹Report by the Commission on the Measurement of Economic Performance and Social Progress

amb la vida, com en el nostre cas. Els indicadors objectius, en canvi, es basen en el coneixement dels experts per definir quins són els àmbits importants per a la qualitat de vida de la ciutadania (per exemple, salut, situació econòmica o laboral i desigualtat) i quins indicadors serveixen per mesurar cada una d'aquestes dimensions. Les últimes dades disponibles de l'EUROSTAT per a l'any 2022 mostren que, a la Unió Europea, la mitjana de la satisfacció amb la vida es va situar en el 7,1 (en una escala de 0 a 10), Àustria va ser el país amb un nivell més alt, 7,9, i Bulgària, amb un 5,6, va mostrar el nivell de satisfacció amb la vida més baix.

2 L'enquesta

Malgrat aquestes iniciatives internacionals per mesurar i generar indicadors de benestar, al nostre país no hi havia cap estudi ni es fa cap seguiment del benestar percebut. En aquesta comunicació presentem un resum de l'informe que analitza els resultats del primer estudi de benestar percebut a Catalunya. Durant els mesos de desembre de 2022 i gener de 2023, 4.000 residents a Catalunya van contestar un qüestionari que ens permet entendre els nivells de benestar percebut i els seus determinants. El disseny del projecte i del qüestionari, que va començar el setembre de 2021, va partir dels coneixements previs de la literatura i va comptar amb el suport d'experts en diferents àmbits. Aquestes dades estan a disposició de qui en vulgui analitzar els diferents aspectes que s'hi tracten².

L'enquesta es va dissenyar amb l'objectiu de poder mesurar el benestar i, per tant, va buscar incloure tota la informació rellevant per al benestar, seguint la literatura existent i, al mateix temps, tenint en compte les particularitats catalanes. Per aquest motiu, el qüestionari es va consultar i presentar a col·lectius de la nostra comunitat: del món acadèmic, representants del tercer sector, o membres de diferents conselleries³. El resultat final és una enquesta que conté una gran riquesa d'informació i que permet entrar amb més detall que els presentats aquí. Per assegurar la continuïtat de l'enquesta a través del temps i poder comparar els resultats amb enquestes existents, tant a Catalunya com a la resta del món, el disseny de les preguntes va basar-se, tant com va ser possible, en preguntes existents. D'una banda, i per comparar la mostra amb la població catalana, les preguntes socio-demogràfiques segueixen el mateix format que les utilitzades per l'IDESCAT (per exemple, les preguntes sobre el nivell de renda, d'estudis o l'ocupació). D'altra banda, per mesurar aspectes més complexos dels individus, com ara els sentiments de solitud, la personalitat i la satisfacció amb la vida, s'han utilitzat preguntes validades per experts internacionals.

La riquesa del qüestionari és extraordinària i ens permet analitzar els determinants del benestar utilitzant tant mesures objectives com de percepció. Per exemple, tenim informació sobre la renda dels individus, però també sobre les percepcions de vulnerabilitat econòmica. També disposem d'un gran ventall de variables que no només inclouen la informació més estàndard a la literatura, sinó també preguntes relacionades amb el

²Les dades estan disponibles a la web del projecte.

³El disseny del qüestionari i l'anàlisi empíric presentat en aquest informe ha comptat, en diferents moments, amb els comentaris de Francina Alsina, Roger Civit, Marta Curto, Lúdia Farré, Nela Filimon, Marc Grau, Jordi Gumà, Montserrat Llobet, Jordi Muñoz, Anna Muro, Pedro Rey, Filka Sekulova, Raül Tormos, Lluís Torrens, Carmelo Vázquez i Diana Zavala

capital social (relacions formals i informals), els usos del temps, la salut mental, o la solitud. A més de la pregunta de satisfacció amb la vida, el qüestionari inclou també preguntes de satisfacció amb aspectes de la vida, com ara la salut, la vida familiar i la feina. Finalment, el qüestionari inclou preguntes de personalitat per mesurar els Cinc gran trets de personalitat.

El total de la mostra és de 4.005 observacions i presenta una satisfacció amb la vida mitjana de 6,9 punts en l'escala de 0 a 10. La desviació estàndard és d'1,84 punts, en la mateixa escala. El valor d'1,84 punts situa Catalunya en nivells similars als països del nostre entorn (Europa occidental) i és menor que el dels països d'altres regions, inclosa Amèrica del Nord ⁴.

3 Satisfacció amb la vida

En aquest estudi, i seguint la literatura existent, mesurem el benestar percebut o subjectiu mitjançant la resposta que donen els individus quan se'ls pregunta sobre el seu nivell de satisfacció amb la vida, en una escala de 0 a 10. Aquesta mesura és segurament la més utilitzada tant en l'àmbit institucional com acadèmic. Per exemple, és la mesura inclosa a l'índex de qualitat de vida de l'oficina d'estadística de la Comissió Europea (EUROSTAT) o en les mesures de benestar nacional de l'oficina d'estadística del Regne Unit. El qüestionari inclou altres preguntes encaminades a mesurar variables que correlacionen amb la satisfacció amb la vida, però que mesuren conceptes diferents, com per exemple, preguntes sobre felicitat o si la vida té sentit.

En concret, el nostre estudi es basa en la resposta a la pregunta de "Quin és el nivell de satisfacció global amb la seva vida en l'actualitat" a on es demana de valora-ho en una escala de 0 (gens satisfet/a) a 10 (totalment satisfet/a). Aquestes preguntes van ser desenvolupades per Cantril (1965), Wilson (1967) i Bradburn (1965), tot i que l'ús extensiu no va començar fins a principis d'aquest segle, amb l'excepció d'Easterlin (1974).

La satisfacció amb la vida compleix els dos requisits fonamentals per poder ser utilitzada com a mesura del benestar percebut. En primer lloc, el benestar és mesurable: hi ha una correlació clara entre la satisfacció declarada i el benestar que els individus experimenten. En segon lloc, el benestar és comparable entre individus: els individus comparteixen un mateix concepte de satisfacció o benestar, a nivell cardinal o ordinal. La literatura compta amb nombrosa evidència empírica que validen aquests dos supòsits i, per tant, l'ús del benestar subjectiu. L'evidència empírica també demostra una clara relació entre les preguntes sobre satisfacció amb la vida i el comportament dels individus. Per exemple, Guven et al. (2012) mostren que la probabilitat de divorci incrementa amb la diferència entre els nivells de satisfacció amb la vida de la parella en el moment de contraure matrimoni, o Clark (2001) presenta evidència que la satisfacció amb la feina es correlaciona amb la probabilitat de deixar la feina en el futur pròxim. Un altre grup d'articles examinen la correlació entre la satisfacció declarada i mesures objectives de benestar. Per exemple, Blanchflower and Oswald (2008) troben una correlació entre la resposta a la pregunta sobre la satisfacció i tenir la pressió de la sang alta.

L'ús de preguntes subjectives de satisfacció ha servit tant per obtenir informació sobre les preferències dels individus, com per analitzar l'impacte de viure en societats amb individus més satisfets. Per exemple, hi ha una relació positiva entre satisfacció i

⁴Dades del World Happiness Report del 2016

productivitat (Bellet et al. (2024)). El lector pot trobar un resum recent de la literatura existent al llibre de Layard (2023). Entre altres, els estudis mostren que les variables següents tenen una correlació important i sistemàtica amb el nivell de satisfacció dels individus: no estar en situació d'atur, gaudir d'una bona salut física i mental, tenir parella, disposar d'un nivell d'ingressos suficients, viure en entorns amb menys pobresa i atur, amb millors serveis públics i amb menys contaminació. Pel que fa al creixement econòmic, Neve et al. (2018) han trobat una relació asimètrica entre el PIB i la satisfacció: tot i que hi ha una correlació positiva entre la satisfacció i el creixement econòmic, els períodes de crisi econòmica deterioren els nivells de satisfacció amb la vida per sobre els guanys obtinguts durant les èpoques de creixement. És a dir, tota la satisfacció amb la vida guanyada durant períodes de creixement econòmic, es deteriora a més gran velocitat durant les èpoques de crisi econòmica. Per tan, l'estabilitat econòmica amb creixement moderat genera nivells de benestar superiors a situacions amb cicles econòmics forts.

4 Anàlisi Empírica: metodologia

Els resultats presentats parteixen de la resposta que els individus donen sobre el seu grau de satisfacció amb la seva vida actual que pot anar de 0 (gens satisfet/a) a 10 (totalment satisfet/a). L'estimació d'aquesta pregunta es fa en dos passos. En un primer pas, l'equació del benestar inclou només la situació objectiva dels individus (x_i) que, atesa la riquesa del qüestionari, el model inclou un gran nombre k de variables ($x_{i,k}$). Per exemple, la majoria de dades inclouen informació sobre l'edat, el gènere, la situació laboral, la salut, els ingressos i el nivell educatiu, però no contenen variables que captin amb detall altres aspectes com els usos del temps, la xarxa relacional (capital social) o si la persona es troba en tractament per problemes de salut. En un segon pas, el model inclou no només depèn de la situació objectiva de l'individu, sinó també de com aquests individus el perceben. Per exemple, el benestar depèn de les percepcions de vulnerabilitat econòmica, de solitud o de si el temps dedicat al lleure és suficient o no. La riquesa del qüestionari actual ens permet no només introduir un gran nombre de variables objectives ($x_{i,k}$), sinó també de variables percebudes ($z_{i,j}$).

L'equació que cal estimar és:

$$SV_i = \alpha + \sum_k \beta_k X_{i,k} + \sum_j \delta_j Z_{i,j} + \gamma p_i + \epsilon_i \quad (1)$$

On la satisfacció amb la vida (SV_i) de l'individu i depèn d'un conjunt de variables ($x_{i,k}$) i ($z_{i,j}$) que representen la seva situació objectiva i com aquests la perceben, de la seva personalitat (p_i) i de tots aquells factors que no podem observar (ϵ_i).

Aquests factors no observables (ϵ_i) poden ser-ho per diversos motius: perquè l'extensió de l'enquesta i les peculiaritats de cada persona no permeten conèixer tota la situació dels individus, per la impossibilitat de mesurar i observar certes característiques dels individus com ara la seva capacitat d'afrontar dificultats o les percepcions d'incertesa, o per altres factors que afecten el moment de l'entrevista, com ara si el dia de l'enquesta la persona havia tingut algun entrebanc.

Els coeficients d'interès que cal estimar són β_k , δ_j i γ , que indiquen la importància que cada una de les variables té a l'hora d'explicar la satisfacció amb la vida. Si disposéssim de dades de panell, l'equació de benestar es podria estimar amb efectes individuals fixos que ens permetessin tenir en compte aquells factors individuals no observables que no

varien amb el temps, com ara la personalitat, les capacitats cognitives i les percepcions de risc. Les dades de panell, per tant, ens permetrien redreçar parcialment el problema d'endogenitat, aquella generada per la causalitat inversa deguda a les característiques no observables dels individus. Incloure efectes fixos individuals implicaria controlar aquests factors no observables sempre que siguin constants en el temps i, per tant, solucionaria una part important del problema d'endogenitat ⁵. Incloure a l'equació 1 les preguntes de personalitat (p_i) mesurades a través dels cinc grans trets de la personalitat ens ajuda a tractar aquest problema de manera parcial, però no té en compte altres variables no observables. Addicionalment, disposar de dades de panell ens permetria no només seguir l'evolució del benestar dels individus al llarg del temps, observar-ne els canvis i controlar pels efectes individuals fixos, sinó que ens ajudaria també a entendre els factors externs del benestar com ara el nivell d'atur, la pobresa i la qualitat mediambiental. És a dir, explotant la variació entre regions de Catalunya al llarg del temps podríem identificar l'impacte de l'entorn.

L'anàlisi empíric utilitza MQO i, per tant, imposem una cardinalització de la variable dependent. Tot i que des del punt de vista teòric la distinció entre cardinalitat i ordinalitat és molt rellevant, des del punt de vista empíric no ho és, ja que els resultats, en el cas de la satisfacció amb la vida, no depenen d'aquest supòsit (Ferrer-i Carbonell and Frijters (2004)). El terme d'error (ϵ_i) és $N(0,1)$ i ortogonal a $x_{i,k}$ i p_i . Totes les regressions inclouen els pesos inclosos calculats per la Direcció General d'Anàlisi i Prospectiva de la Generalitat (TRIM 3). Els errors estàndard presentats a les taules són robustos.

Cada una de les variables introduïdes, tant les objectives com les percebudes, ens permet examinar la importància de diferents aspectes que classifiquem en els grups següents: Característiques demogràfiques i familiars, zona de residència, habitatge, situació laboral, nivell socioeconòmic, salut física i mental, capital social i xarxa de relacions, usos del temps, temps lliure, i personalitat.

Els resultats de l'equació 2 demostren que les percepcions dels individus sobre la seva situació són molt importants per entendre el seu benestar. Els resultats de les regressions mostren que la introducció d'algunes de les variables de percepció redueix o elimina l'efecte de les variables objectives. Per exemple, la introducció de l'índex de vulnerabilitat econòmica en l'equació redueix a zero l'efecte que tenen els ingressos de la llar, tot i que no canvia l'impacte que tenen altres variables, com l'atur. Les variables de percepció són determinants molt importants del benestar que recullen recullen de manera sintètica la situació objectiva de l'individu que només, tenint en compte també variables no observades. Per tant, i des d'un punt de vista de polítiques públiques, té una gran importància entendre quina és la situació objectiva que forma, conjuntament amb allò no observable, aquestes percepcions. En un tercer pas, estímem l'equació 2, on les variables de percepció ($z_{i,j}$) s'expliquen per la situació objectiva ($x_{i,j}$):

$$z_{i,j} = \alpha + \sum^K \theta_k x_{i,k} + \epsilon_i \quad (2)$$

El coeficient θ_k indica el pes que té cada una de les variables objectives ($x_{i,j}$) per determinar les percepcions dels individus.

Finalment, i en l'últim pas, estímem la importància o pes que té cada una de les

⁵Per exemple, Ferrer-i Carbonell and Frijters (2004) demostren que incloure efectes fixos individuals redueix el coeficient dels ingressos sobre la satisfacció en un terç. Aquest resultat ha estat replicat en diversos estudis

satisfaccions amb diferents aspectes de la vida segons la satisfacció amb la vida. Per a aquesta anàlisi utilitzem la resposta a una pregunta sobre el nivell de satisfacció dels individus (de 0 a 10) amb 16 aspectes de la seva vida. En concret: vida social, vida familiar, nivell educatiu, situació econòmica, ús i disponibilitat de temps (dividit en quatre aspectes: temps per a un mateix, per a la família, per dedicar a la cultura i per l'esport), salut, aspecte físic, entorn, habitatge i feina (dividida en quatre grups: contingut de la feina, condicions econòmiques i no econòmiques de la feina i ambient de treball). A l'últim exercici empíric (secció ??) estimem, doncs, l'equació 3:

$$SV_i = \alpha + \sum^L \rho_l SAV_{i,l} + \epsilon_i \quad (3)$$

On ρ_l reflecteix la importància (o pes) que cada un d'aquests l aspectes de la vida té per a la satisfacció global amb la vida. És a dir, l'equació 3 és equivalent a explicar la satisfacció amb la vida com la suma ponderada de la satisfacció amb els diferents aspectes que la formen. A l'enquesta, els individus van ser preguntats sobre les raons del seu nivell actual de satisfacció amb la vida i el benestar i la DGAP ha classificat les respostes obertes en diversos grups. Finalment, comparem els resultats obtinguts de l'equació 3 amb els resultats de les equacions 1 i 2 i veiem que l'anàlisi empírica de totes les preguntes dona resultats consistents i coherents entre si.

5 Resultats: Satisfacció amb la vida

En aquesta secció presentem els resultats de les regressions (equació 1, amb i sense les variables percebudes i de l'equació 2. Per exemplificar la importància de la correlació que existeix entre les variables que determinen la situació dels individus, la figura ?? presenta els coeficients que té el nivell educatiu sobre el benestar subjectiu quan introduïm diferents controls progressivament. Les barres de color blau representen els coeficients d'una regressió a on només incloem el nivell educatiu i la personalitat. Les tres següents regressions inclouen, primer, els controls estàndard en la literatura i, després, els controls disponibles a l'enquesta, primer només els objectius (model objectiu) i, a continuació, les variables de percepció (model de percepcions). La Figura ?? mostra que el nivell educatiu, quan només controlem la personalitat, es correlaciona de manera positiva amb el benestar. Aquest efecte, però, desapareix (es fa negligible i s'estima de manera imprecisa) un cop introduïm a la regressió aquelles variables que es correlacionen amb l'educació, especialment els ingressos i el tipus de feina. En aquest cas, els resultats indiquen que no és necessàriament l'educació en si mateixa, sinó allò que aquesta ens permet assolir, el que incrementa el benestar de les persones.

La taula 5 presenta els resultats de l'equació 1. La taula inclou totes les variables introduïdes a la regressió: la primera columna de la taula inclou només les variables objectives (i de personalitat) i la segona comprèn també les variables de percepció.

Els resultats mostren que, quan s'introdueixen les variables que capten les percepcions dels individus, alguns dels coeficients de les variables objectives relacionades amb aquestes percepcions es redueixen significativament i arriben a perdre tot el pes. Això implica que les variables de percepció es correlacionen amb més força amb la satisfacció amb la vida que les variables objectives. Els individus formen les seves percepcions basant-se no només en la seva situació objectiva observable (equació 2), sinó també en altres variables que no hem mesurat al qüestionari o que són difícils d'observar. Per exemple, els individus

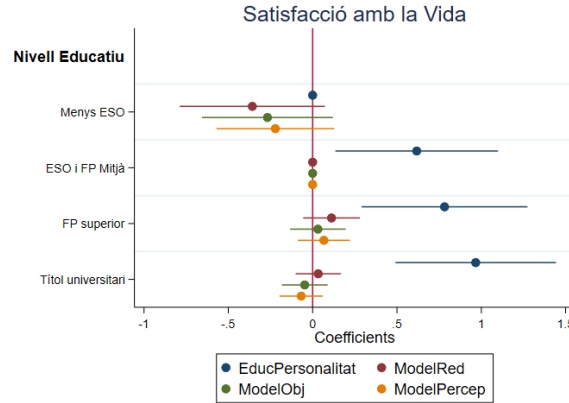

Figura 1: Impacte del nivell educatiu sobre la satisfacció.

coneixen la probabilitat que tenen de perdre la feina o la capacitat de demanar ajuda econòmica en cas de necessitat. A més, les percepcions poden estar relacionades amb altres atributs dels individus no observables, com ara la seva percepció del risc o la capacitat d'afrontar les incerteses. Per tant, les percepcions capten millor la situació dels individus i, consegüentment, es correlacionen amb més força amb la seva satisfacció amb la vida que les variables objectives. En aquesta secció presentem els resultats de tots dos models, amb variables de percepció i sense, i anem determinant com cada variable es correlaciona amb el benestar percebut en cada un dels dos models.

El primer bloc de variables fa referència a les característiques demogràfiques (edat i gènere), la situació familiar (si viuen en parella i nombre de persones a la llar) i el lloc de naixement dels individus. Igual que en els estudis existents als països del nostre entorn, a Catalunya trobem que la relació entre l'edat i la satisfacció amb la vida té forma de U, amb un mínim al voltant dels 46 anys. De tota manera, els coeficients de l'edat són molt petits i, per tant, les diferències en el nivell de satisfacció per a diferents edats són molt petites. L'efecte de l'edat està molt correlacionat i, per tant, parcialment captat tant per a altres variables objectives (com la salut o el temps lliure) com per a les percepcions. L'edat entra de manera significativa a explicar moltes de les percepcions (equació 2). En concret, l'edat explica si l'individu és independent econòmicament, l'índex de vulnerabilitat econòmica, el nivell de salut declarat i la satisfacció amb la democràcia. En el model objectiu, les dones mostren de mitjana 0,137 punts més de satisfacció amb la vida, un efecte que desapareix quan controlem les percepcions, que, com l'edat, depenen en alguns casos del gènere. En general, les dades indiquen que, un cop controlem altres variables, l'edat i el gènere tenen un impacte molt petit sobre la satisfacció amb la vida.

Amb relació a la situació familiar, l'impacte és també petit. Viure en parell contribueix de mitjana 0,194 punts a l'escala de 0 a 10 de satisfacció amb la vida i l'efecte es redueix a la meitat si controlem les percepcions (en color vermell als gràfics). En ambdós models, el nombre de fills té un efecte negligible sobre la satisfacció amb la vida, tal com troben tots els estudis del nostre entorn. Finalment, el nombre de persones que viuen a la llar té un efecte que es manté pràcticament idèntic en els dos models (amb variables de percepció i sense) i que mostra que les llars menys satisfetes són aquelles que tenen quatre membres. De tota manera, l'efecte sobre la satisfacció, com en el cas de l'edat i el gènere, és petit: una família de quatre persones té una satisfacció mitjana 0,174 punts inferior que una de dues.

El model no mostra diferències entre els nascuts a Catalunya o a Espanya, mentre aquells que nascuts a la resta de la Unió Europea o del món reporten un nivell de satisfacció amb la vida, mantenint la resta constant, de 0,295 i 0,480 punts més alt, respectivament. Aquests dos coeficients representen 0,16 i 0,26 vegades una desviació estàndard del nivell de satisfacció amb la vida de la mostra, que, com hem dit al començament de la secció, té una mitjana de 6,9 i una desviació estàndard d'1,84. Aquests coeficients es mantenen igual en els dos models, és a dir, són robusts a la introducció de les mesures percebudes.

El segon bloc de variables inclou la informació relacionada amb el lloc de residència dels individus. En els dos models (amb variables de percepció i sense), els individus que viuen a l'àrea metropolitana de Barcelona declaren de mitjana un nivell de satisfacció entre 0,21 i 0,26 punts més alt que la resta. Aquest efecte és petit i similar al de viure a les altres tres províncies catalanes. El nivell més baix de satisfacció, per tant, és per a aquells persones que viuen a la província de Barcelona, però fora de l'àrea metropolitana. Les diferències, però, són molt petites. Les diferències entre individus segons la grandària del municipi on viuen també és petita i similar en els dos models. Els coeficients, a més, estan estimats amb poca precisió.

Per captar la situació de l'habitatge l'enquesta es centra en preguntes relacionades amb el tipus de propietat, però no inclou preguntes sobre la qualitat de l'habitatge (per exemple, si es disposa d'una sortida a l'aire lliure, el nombr d'habitacions o els metres quadrats) o sobre si l'habitatge s'adequa a les necessitats dels individus. Les preguntes sobre la propietat de l'habitatge mostren que aquells individus que viuen de lloguer o en un habitatge familiar no propi, reporten de mitjana un nivell més baix de satisfacció amb la vida que els qui tenen un habitatge propi, tant si està pagat com pendent de pagament. Aquells que encara no el tenen pagat, reporten uns nivells de satisfacció una mica més baixos que els qui el tenen pagat, però les diferències entre tots dos són petites. De mitjana, amb les altres variables controlades, aquelles persones que viuen de lloguer tenen 0,371 (model objectiu) o 0,128 (model amb les percepcions) punts menys en la satisfacció amb la vida. Aquest resultat és coherent amb la literatura existent, també en temes de salut: (Clair et al. (2024) troben que els individus que viuen de lloguer pateixen un envelliment més ràpid que els que viuen en una casa en propietat). De tota manera, el context institucional és important i l'impacte que el tipus de propietat de l'habitatge té sobre la satisfacció amb la vida depèn de les mesures de protecció de l'habitatge. Hi ha variables que afecten la satisfacció amb la vida de manera similar a tots els països, com per exemple, l'atur i la salut. En canvi, altres variables tenen un impacte diferent depenent del context en què ens trobem. Per exemple, en altres països com Alemanya i Austràlia, els resultats sobre la relació entre viure de lloguer i la satisfacció amb la vida són mixtos i depenen, entre altres factors, de si es deu la hipoteca. És a dir, les diferències entre països s'expliquen pel context institucional o social.

El tercer bloc presenta aquelles variables relacionades amb la situació laboral dels individus. Tota l'evidència existent mostra que l'estatus laboral és una de les variables objectives més importants per al benestar percebut dels individus. Tal com troben els estudis dels països del nostre entorn, estar a l'atur té un impacte negatiu molt rellevant per a les persones a Catalunya. Aquells individus a l'atur (el 7,3% de la nostra mostra) declaren, amb totes les altres variables controlades, una satisfacció amb la vida d'1,433 punts menys que aquells individus que treballen. Això és equivalent a quasi una desviació estàndard de la satisfacció amb la vida de la mostra (1,84). La mitja de la satisfacció amb la vida estimada d'un individu que està a l'atur i té la resta de característiques (per

exemple, els ingressos) iguals a la mitjana de la mostra és de 5,47 (l'interval de confiança del 95% és de 4,57 a 6,38). Aquest resultat roman idèntic en ambdues regressions (el coeficient per al model que inclou les percepcions és d'1,402). Atès que totes dues regressions controlen per un gran ventall de variables que poden estar correlacionades amb la situació d'atur (per exemple, el nivell d'ingressos familiars, l'habitatge i les percepcions de vulnerabilitat econòmica), aquest resultat indica que estar a l'atur té un efecte negatiu gran (1,402) que va més enllà de l'efecte econòmic que té estar a l'atur. Comparat amb els que individus que treballen, està econòmicament inactiu (estudiant, en situació d'incapacitat, no buscar feina) o jubilat també té un impacte negatiu sobre la satisfacció amb la vida. El coeficient és de -0,569 i -0,728 punts (model objectiu) i -0,923 i -1,167 (model de percepcions), respectivament. Aquests són coeficients d'una magnitud més petita, però igualment molt rellevant. Com en el cas de l'atur, cal recordar que el model controla les altres variables correlacionades amb aquestes dues. Per exemple, els jubilats disposen, de mitjana, de més temps lliure i de pitjor salut. L'efecte estimat en el model és net d'aquestes altres variables.

Una altra de les variables relacionades amb la situació laboral dels individus i incloses en el model és el tipus d'empresa per a la qual treballa l'individu: una empresa privada, en una cooperativa, per compte propi o en el sector públic. Aquesta variable té una gran importància, ja que, de manera indirecta, capta aspectes de la feina destacats per a la satisfacció i relacionats amb l'estabilitat (certesa) de la feina o les condicions no econòmiques d'aquesta feina. Aquells que treballen en una cooperativa (que només són l'1,6% de la mostra) tenen de mitjana una satisfacció de menys de 0,4 punts que els qui treballen com a assalariats en el sector privat. En canvi, aquells que treballen a l'Administració pública (un 12,8% de la mostra) declaren de mitjana 0,383 punts més de satisfacció amb la vida que els assalariats en el sector privat (0,157 en el model que control les percepcions). Aquests resultats indiquen que la certesa laboral es correlaciona positivament amb la satisfacció amb la vida. Cal tenir en compte que en els estudis de satisfacció observem el nivell de benestar percebut d'aquells individus en la situació que mesurem (en aquest cas, treballar per al sector públic). Això vol dir que som incapaços d'estimar, amb les dades actuals i difícilment amb altres dades, quin seria l'impacte de treballar en el sector privat si aquells que ara estan en el sector públic fossin obligats a canviar de feina. És plausible pensar que l'efecte seria més gran que el que observem, ja que són aquells individus que valoren més la certesa laboral els que justament treballen en el sector públic.

El tipus de contracte laboral, que es correlaciona també amb aspectes d'incertesa o certesa laboral, té igualment un impacte sobre la satisfacció amb la vida. Aquells individus amb un contracte temporal reporten de mitjana 0,86 punts menys de satisfacció que aquells que tenen un contracte permanent, tot i que aquest efecte desapareix quan controlem les percepcions dels individus. Quan analitzem com es formen les percepcions de vulnerabilitat econòmica (equació 2), veiem que tenir un contracte temporal incrementa en més d'un punt aquestes percepcions. Per tant, l'impacte negatiu de tenir una feina temporal sobre la satisfacció amb la vida està relacionat estretament amb la percepció de vulnerabilitat econòmica que genera. Igual que per al cas de la propietat de l'habitatge, el tipus de contracte de treball és una de les variables en què l'impacte sobre la satisfacció depèn del país on viu l'individu: en aquells països on el contracte temporal s'entén com un primer esglaó per assolir la permanència, no hi ha diferència en la satisfacció amb la vida dels individus segons si tenen un contracte temporal o permanent. La reforma laboral del 2022 que busca eliminar la dualitat del mercat de treball, implica, per tant,

un canvi positiu per a la satisfacció i el benestar percebut dels individus a Catalunya.

El bloc següent de variables introduïdes a les regressions, el quart, busca captar la situació socioeconòmica de l'individu. El nivell educatiu presenta coeficients petits i que estan estimats de manera imprecisa. Si expliquéssim la satisfacció amb la vida només amb el nivell educatiu i la personalitat, la diferència entre la satisfacció dels qui tenen menys que l'ESO i els qui tenen un títol universitari és, per al mateix nivell de personalitat, de quasi d'un punt. Aquesta diferència, però, queda totalment absorbida per les diferències incloses a la regressió amb totes les variables. És a dir, els models indiquen que el nivell educatiu és important per a la satisfacció amb la vida i el benestar en la mesura que permet obtenir amb més probabilitat altres objectius que tenen importància per al benestar, com, per exemple, una feina millor i uns ingressos més alts.

El nivell d'ingressos té, com en tots els països del nostre entorn, un efecte positiu en la satisfacció amb la vida quan controlem un gran ventall de variables objectives, incloses aquelles que es correlacionen amb els ingressos, com ara l'habitatge o el tipus de feina. Aquelles persones amb ingressos familiars nets al mes d'entre 2.000 i 2.999 euros (el 22% de la mostra) reporten de mitjana 0,26 punts més de satisfacció amb la vida que aquells amb uns ingressos d'entre 1.000 i 2.001 euros. Els individus amb una renda superior a 6.000 euros (l'1,8% de la mostra), reporten de mitjana 0,453 punts més de satisfacció, equivalent a un 25% d'una desviació estàndard de la mostra. Atès el gran nombre de persones que ha preferit no contestar la pregunta sobre el nivell d'ingressos (el 20% de la mostra), hem inclòs a la regressió una variable que pren valor 1 quan l'individu no ha volgut dir el seu nivell de renda i 0 quan sí que ho ha fet. Curiosament, aquells que no contesten la pregunta sobre ingressos tenen de mitjana 0,31 punts més de satisfacció amb la vida que la resta. Això vol dir que aquests individus tenen en comú algunes característiques que no hem pogut controlar i que es correlacionen positivament amb la satisfacció amb la vida. Quan introduïm les percepcions de vulnerabilitat i la variable que capta si l'individu és independent econòmicament, el nivell d'ingressos passa a tenir un efecte negligible sobre la satisfacció amb la vida. Això implica que l'efecte dels ingressos sobre el benestar percebut és captat de manera més acurada per a les percepcions que per al nivell d'ingressos. Per exemple, aquells amb ingressos familiars nets d'entre 3.000 i 3.999 euros mensuals (el 10,21% de la mostra) reporten 2,11 punts més a l'índex de vulnerabilitat econòmica, que expliquem a continuació.

La percepció de vulnerabilitat econòmica és un indicador construït com la suma de les cinc variables següents, cada una de les quals pot anar d'1 a 4: (i) risc de perdre l'habitatge; (ii) risc de patir un tall de subministraments energètics; (iii) risc de perdre la feina; (iv) facilitat per arribar a final de mes; (v) capacitat de poder comprar els productes necessaris per tenir una alimentació equilibrada. La nostra mesura de vulnerabilitat econòmica, per tant, pot anar de 5, per a aquells individus que responen 1 a totes les preguntes, a 20, on 20 indica la màxima vulnerabilitat, i 5 la, menor. La mitjana de la percepció de vulnerabilitat de la mostra és de 8,83 i té una desviació estàndard de 3,15. Els resultats de la regressió indiquen que aquells que es troben al voltant de la mitjana de la mostra (un 9) reporten 0,5 punts menys de satisfacció amb la vida. Com hem anat emfatitzant al llarg de l'informe, l'efecte de la percepció de vulnerabilitat econòmica és addicional a l'efecte que tenen les altres variables que controlem a la regressió. Els individus en situació de vulnerabilitat econòmica tenen una probabilitat més gran de trobar-se en situacions personals que deteriorenen també el seu benestar addicionalment. Per exemple, es troben en situacions laborals més vulnerables o reporten dependre econòmicament d'algú altre.

Una altra variable que capta la situació econòmica dels individus és aquella que mesura si els individus es troben en situació d'independència econòmica. Aquells que declaren no ser econòmicament independents (per exemple, perquè reben ajudes d'amics o familiars, o de l'Administració o entitats socials) reporten de mitjana una satisfacció 0,18 punts més baixa que la resta. L'impacte sobre la seva satisfacció amb la vida d'aquells individus que, per exemple, són econòmicament vulnerables, tenen situacions laborals desfavorables i no són independents econòmicament, és la suma de tots els coeficients i, per tant, és un impacte acumulat.

Un cinquè bloc inclou les variables relacionades amb la salut física i mental dels individus. Com en tots els estudis existents, la salut a Catalunya és un aspecte important per determinar la satisfacció amb la vida. El qüestionari inclou preguntes que permeten mesurar la salut física i mental, tant amb mesures objectives com subjectives. La salut física objectiva la mesurem amb quatre preguntes on els individus responen si tenen dificultats per portar a terme les seves activitats quotidianes a causa de les quatre següents causes: malaltia, dolors, discapacitat/pluri-discapacitat i addicció. Les respostes a aquestes quatre preguntes poden tenir valors que van d'1 (moltes dificultats) a 4 (cap dificultat). La regressió inclou una variable que agrega les quatre respostes en una i, per tant, pot anar de 4 per a aquells individus que reporten tenir moltes dificultats en les quatre opcions a 16, on la salut física és més bona com més alt és el valor d'aquesta variable. Un cop controlem les percepcions de salut, aquesta variable de salut objectiva passa a tenir un coeficient pràcticament igual a zero. Quan no controlem les percepcions sobre la salut, aquells individus que reporten no tenir cap dificultat (un 16) tenen, de mitjana, quasi mig punt més de satisfacció amb la vida que els qui reporten un 12 (gairebé un 10% de la mostra reporta un 12 o menys a la pregunta de salut física). La salut mental la introduïm amb dues preguntes objectives, una per mesurar les dificultats que tenen els individus per portar a terme les seves activitats quotidianes a causa de problemes de salut mental, i una altra per captar si les persones han rebut o reben actualment tractament per problemes de salut mental. Rebre o haver rebut tractament per problemes de salut mental té un efecte molt petit i estimat amb molt poca precisió. En canvi, declarar tenir dificultats per portar a terme les activitats quotidianes a causa de problemes de salut mental, té un efecte negatiu que, dependent del grau i de si controlem o no les percepcions, oscil·la entre 0,283 i 0,664 punts menys de satisfacció amb la vida, amb les altres variables controlades.

L'estat de salut física subjectiva o percebuda es mesura a través de la resposta a la pregunta sobre quin és el seu estat de salut, que pot prendre valors de "molt bo"(1) a "molt dolent"(5). Aquesta mesura (coneguda en anglès com a SAH, Self-Assessed Health) és molt utilitzada en la literatura de salut i es correlaciona de manera estreta amb mesures objectives de salut. Els resultats mostren que aquelles persones que reporten un estat de salut "bo"(el 37,9% de la mostra declaren un 4) tenen una satisfacció mitjana 0,34 punts més alta que els que reporten un estat de salut "normal". Comparant tots dos extrems, els qui reporten un estat de salut "molt dolent" (un 1,5% de la mostra) tenen 1,427 punts menys de satisfacció que els qui reporten un estat de salut "molt bo". Aquests resultats són controlant les preguntes objectives de salut, tant física com mental.

Un sisè bloc inclou mesures de capital social, una variable que ha anat guanyant importància en la literatura. Seguint aquesta literatura, dividim el capital social en dos grups: el capital social formal, que al qüestionari mesurem per mitjà de la participació en alguna entitat, i el capital social informal. Els resultats indiquen que pertànyer a una entitat té un efecte negligible per a la majoria d'entitats, excepte un efecte negatiu i petit per a aquells que participen en una entitat de lleure o esport (-0,186 o -0,155, depenent del

model) o en una entitat política (-0,233, només estimat en precisió pel model que inclou les percepcions). En canvi, les variables relacionades amb el capital social informal, són de gran rellevància per a la satisfacció amb la vida.

El capital social informal el mesurem amb tres tipus de variables. Les relacions socials (comptar amb algú amb qui poder parlar o a qui demanar consell en cas de necessitat, sentiments de solitud, tenir algú amb qui compartir els bons moments), el nivell de confiança amb els altres i La satisfacció amb la democràcia.

La primera variable es considera una mesura objectiva i les altres quatre representen mesures percebudes i, per tant, només són incloses en el segon model (2). Les relacions socials informals les mesurem amb la resposta a una pregunta sobre si l'individu té algú amb qui parlar de temes personals o a qui demanar consell en cas de necessitat. El qüestionari dona l'opció de respondre segons set col·lectius diferents, que a l'anàlisi estadística classifiquem com a contactes formals (metge/essa o personal sanitari, veïns i veïnes, companys/es d'entitat i companys/es de feina o estudis) i contactes informals (parella, família i amistats). La resposta pot anar d'1 (mai) a 6 (sí, sempre que ho necessito). La variable que mesura si els individus tenen suport dins els seus contactes en el cercle formal pot anar de 4 (quan la persona no té ningú en cap dels quatre grups de persones) a 24 (quan la persona pot comptar amb persones de cada un dels grups sempre que ho necessita). La variable que capta si la persona pot comptar amb persones del seu cercle més íntim (informal), pot anar de 3 a 18, atès que a la resposta hi ha tres grups de persones: parella, família i amistats. Els resultats mostren que tenir o no amb qui parlar o a qui demanar consell en el cercle formal no té cap efecte significatiu per a la satisfacció amb la vida. En canvi, poder comptar amb algú entre els grups de persones més properes a la persona (parella, família i amistats) té un impacte positiu sobre la satisfacció amb la vida. Aquelles persones que reporten almenys un 4 en l'escala de d'1 a 6 ("normalment sí") per a cada un dels tres grups (12 punts a la variable generada) tenen una satisfacció 1,08 punts més alta que els qui reporten no poder comptar "mai" amb ningú (3 punts a la variable generada). En el model que inclou les percepcions i, per tant, la mesura de solitud que ara comentarem, aquesta diferència és de 0,499 punts, que continua sent un valor important, però considerablement més reduït. En resum, tenir un cercle de persones dins del grup de família, parella o amistats amb qui poder comptar, és molt important per al benestar percebut. En el model que no inclou les percepcions relacionades amb el capital social informal, aquest efecte és similar al d'estar a l'atur.

La solitud es mesura amb una pregunta similar a la versió reduïda de l'indicador de solitud de la UCLA. En aquesta pregunta, els individus han de contestar en una escala d'1(mai) a 4 (sovint) amb quina freqüència durant les darreres setmanes: creuen que els ha faltat companyia, s'han sentit aïllats/ades dels altres, exclosos pels altres i sols/es. Agrupant les quatre preguntes, la mesura de solitud percebuda pot prendre valors de 4 (quan l'individu respon "mai" a les quatre preguntes) a 16 (quan respon "sovint" a totes). La mitjana de la mostra és de 7,6, i la mediana és 7. Els resultats de la regressió mostren que la satisfacció amb la vida d'una persona que respon 2 ("poques vegades") en cada una de les quatre preguntes (és a dir, té un valor de 8 en la mesura de solitud) és 0,748 punts més alta, de mitjana, que algú que respon "sovint" (4), és a dir, se sent més sol, a les quatre categories. Aquest efecte no és només alt, sinó que, a més, com hem anat repetint al llarg de l'informe, és un efecte addicional al que ja captem amb la variable objectiva que mesura si els individus tenen algú amb qui comptar i amb la variable sobre si els individus tenen algú per gaudir dels bons moments, que comentem a continuació.

La tercera i última variable associada a les relacions socials fa referència a la resposta

sobre si la persona té algú amb qui poder gaudir dels bons moments, celebracions, oci, etc. La resposta a aquesta pregunta pot anar de "no, pràcticament mai" a "sí, sempre que ho desitjo". Els resultats indiquen que la diferència en la mitjana de la satisfacció entre una persona que respon "mai" i una que respon "sempre" és de 0,799 punts. Com en les altres mesures de capital social informal, aquest valor és molt alt i mostra la importància que tenen les relacions personals per a la satisfacció amb la vida.

La importància de les relacions socials l'hem mesurada amb tres variables diferents, i totes tenen un pes molt destacat en la satisfacció amb la vida. Tot i estar correlacionades entre si (aquelles persones que se senten més soles també són aquelles que responen tenir menys persones amb qui comptar), inclou totes les variables no anul·la l'impacte de cap. Això indica que les relacions socials són un factor molt rellevant per al benestar percebut.

Les dues últimes mesures de capital social informal estan relacionades amb la qualitat de les normes socials i les institucions: el nivell de confiança amb els altres i la satisfacció amb la democràcia. Les dues variables són subjectives o percebudes i poden anar de 0 a 10. La mitjana de confiança amb els altres (on 0 indica que "no es pot confiar pràcticament en ningú" i 10, que "es pot confiar en la majoria de la gent") a la mostra és una mica menys de 5 i només un 3,5% respon a aquesta pregunta amb un 8 o més. Aquells que responen un 3 (el 25% de la mostra contesten un 3 o menys) tenen 0,311 punts menys de satisfacció amb la vida que els qui declaren un 8, amb les altres variables controlades. La satisfacció amb la democràcia, que també va de 0 (gens satisfet) a 10 (molt satisfet), té un impacte molt més petit sobre la satisfacció amb la vida (aproximadament, la meitat). Com en el cas del nivell de confiança en els altres, la satisfacció amb la democràcia a Catalunya té valors molt baixos, amb una mitjana de 4,23 (la mediana és 5). Els nivells baixos de confiança i satisfacció amb la democràcia a Catalunya no representen cap sorpresa i són consistents amb altres qüestionaris.

Un setè bloc inclou els usos del temps i el temps lliure, que classifiquem en les categories següents: nombre d'hores de dedicació setmanal a diferents activitats, percepció de si la dedicació d'hores és adequada o no i temps lliure: freqüència de diferents activitats. El nombre d'hores dedicades a la feina té un impacte que no podem estimar amb precisió. Tot i que aquest resultat és sorprenent, parcialment pot ser degut al fet que el model inclou moltes variables sobre la situació laboral dels individus. El temps dedicat al lleure mostra uns coeficients creixents en què aquelles persones que dediquen més hores al lleure tenen de mitjana un nivell de satisfacció més alt amb la vida. Aquests coeficients passen a ser estadísticament insignificants quan introduïm la variable de percepció sobre si la dedicació d'hores és adequada o no. La diferència més gran apareix entre aquells que dediquen algunes hores setmanals al lleure i els qui no n'hi dediquen cap. Els coeficients que indiquen les hores de dedicació a activitats de voluntariat mostren que les persones que hi dediquen sis hores o més a la setmana tenen, de mitjana, de 0,459 a 0,697 punts més de satisfacció, un efecte que es manté quan introduïm les percepcions. Aquells que dediquen més de 20 hores setmanals a les xarxes socials estan més satisfets amb la seva vida que la resta, però aquesta correlació es redueix a la meitat quan controlem les percepcions,

Amb relació a les feines de la llar i de cura, els resultats mostren que el número d'hores de dedicació a les feines de la llar mostra que aquelles persones que dediquen més hores a les feines de la llar estan menys satisfetes amb la seva vida que els qui no n'hi dediquen cap, però en aquest cas els resultats no canvien quan introduïm les percepcions. El nombre d'hores de dedicació als fills, en canvi, té un coeficient positiu que s'incrementa

a mesura que ho fa el nombre d'hores dedicades a la cura dels fills (controlant aquells que no tenen fills). Els coeficients es mantenen similars quan incloem les percepcions sobre si la dedicació d'hores és adequada. Contràriament a la cura dels fills, les hores dedicades a les persones dependents que no són els fills tenen un impacte negatiu sobre la satisfacció amb la vida.

Al qüestionari, els individus són preguntats sobre les percepcions amb relació al nombre d'hores que dediquen a les diferents activitats i poden respondre en tres categories: massa poc, massa o la quantitat justa. Tal com també hem trobat en la dedicació mesurada de manera objectiva mitjançant el nombre d'hores setmanals, la percepció del temps dedicat a la feina mostra coeficients molt reduïts, totalment negligibles. Per moltes activitats, no trobem un efecte gran, excepte per la dedicació al lleure, a dormir i al voluntariat, per les quals poder dedicar el temps just a les activitats es correlaciona positivament amb la satisfacció amb la vida.

L'últim grup de variables relacionades amb els usos de temps són aquelles que mostren la dedicació a diferents activitats de lleure. Al qüestionari, els individus han respost amb quina freqüència (de cada dia a mai) fan una sèrie d'activitats relacionades amb l'oci. Anar al cinema i socialitzar són les dues úniques activitats que mostren un coeficient gran en ambdós models, el model amb només variables objectives i aquell que inclou les variables de percepció. Aquelles persones que declaren anar regularment al cinema tenen 0,321 punts més de satisfacció amb la vida (0,358 en el model subjectiu), amb les altres variables controlades. Aquest efecte és de 0,479 (0,300) per als qui declaren fer regularment activitats socials (sortir amb els companys o amics, anar a prendre alguna cosa, àpats fora de casa, etc.). La freqüència amb què els individus fan esport es correlaciona positivament amb la satisfacció amb la vida, però l'efecte es redueix molt en el model amb les percepcions. En aquest segon cas, l'efecte és de 0,179 punts per a aquells que fan esport cada dia (0,297 en el model amb només variables objectives). Els resultats, i amb les precaucions necessàries, sembla que indiquen que les activitats de lleure que tenen més impacte positiu en la satisfacció són aquelles que estan correlacionades amb les relacions personals, que, com hem vist en el bloc de capital social, són molt importants per a la satisfacció.

Finalment, la regressió introdueix els cinc grans trets de personalitat: extraversió, neuroticisme, obertura, cordialitat i responsabilitat/consciència. L'efecte de cada un dels cinc trets sobre la satisfacció amb la vida és consistent amb tota la literatura de benestar percebut. Els efectes es mantenen idèntics amb els dos models, excepte pel tret de neuroticisme, que redueix el seu coeficient a la meitat quan introduïm les percepcions.

Com es formen les percepcions?

Les percepcions que els individus tenen sobre la seva situació és un determinant rellevant de la seva satisfacció amb la vida. Per tant, des d'un punt de vista de polítiques públiques és molt important entendre com es formen aquestes percepcions i quines són les variables objectives que les determinen. A tall d'exemple, presentem l'anàlisi sobre les percepcions de vulnerabilitat econòmica. Els resultats de la regressió de l'equació indiquen que la personalitat té un pes relativament petit sobre les percepcions de vulnerabilitat. Això pot ser degut al fet que la mesura de personalitat utilitzada al qüestionari (els cinc grans trets de la personalitat) no és un bon indicador o, més probablement, que les percepcions de vulnerabilitat econòmica depenen de variables no observables que no es poden captar amb aquesta mesura de personalitat.

El qüestionari pregunta als individus sobre la seva vulnerabilitat econòmica percebuda mitjançant les preguntes següents:

- Risc de perdre l'habitatge (resposta: sí, molt; podria passar; és poc probable; no, gens)
- Risc de patir un tall de subministraments energètics (aigua, llum, gas)(resposta: sí, molt; podria passar; és poc probable; no, gens)
- Possibilitat de comprar els aliments necessaris per tenir una dieta equilibrada (resposta: amb molta dificulta; amb dificultat; amb certa dificultat; amb una certa facilitat; amb facilitat; Amb molta facilitat).
- Risc de perdre la feina (resposta: sí, perquè se m'acaba el contracte; sí, molt risc; podria passar; és poc probable; no, cap risc).
- Com arriba a final de mes, tenint en compte el total d'ingressos de la llar resposta: amb molta dificultat, amb dificultat; amb certa dificultat; amb certa facilitat; amb facilitat; amb molta facilitat).

La variable de vulnerabilitat econòmica s'ha definit com la suma de la resposta a les cinc preguntes (és a dir, hem assignat un valor cardinal a cada una de les respostes), on la resposta que indica menys vulnerabilitat econòmica pren el valor 1 i la que té més risc pren el valor més alt. El resultat és una variable que va de 5 a 20. La mitjana de la mostra és de 8,83 amb una desviació estàndard de 3,160.

Els ingressos tenen un paper important per determinar les percepcions de vulnerabilitat econòmica: com més ingressos, menys percepció de vulnerabilitat. Aquelles persones amb més ingressos tenen fins a 2 punts menys, de mitjana, a l'índex de vulnerabilitat econòmica. El nivell d'estudis té un impacte positiu molt petit: les persones amb títol universitari tenen 0,280 punts menys de mitjana, que les que no tenen títol universitari. Les característiques demogràfiques indiquen que les dones i les persones que viuen en parella tenen una percepció de vulnerabilitat menor, amb la resta de variables controlades. De totes maneres, la correlació és petita (0,478 per al fet de ser dona i 0,266 per el fet de viure en parella). Aquest últim resultat es podria explicar, per exemple, perquè els que viuen en parella tenen una persona amb qui comptar en cas de que tinguin un problema econòmic. La situació laboral dels individus s'inclou en les regressions com a control, però la seva interpretació és complicada, atès que una de les preguntes de vulnerabilitat econòmica només és rellevant per la població activa o la que busca feina. La situació de propietat de l'habitatge també té un impacte: aquells que no disposen d'un habitatge propi i pagat, tenen una percepció de vulnerabilitat més alta que els qui sí que en disposen (de mitjana 1,193 punts menys que els qui tenen un habitatge pendent de pagament i 0,193 que els qui viuen de lloguer).

Taula 1: Satisfacció amb la Vida: Model objectiu i de Percepcions

	Model Objectiu	Model Percepcions
Constant	2.278*** (0.822)	6.648*** (0.879)
Demogràfiques		
Edat	-0.030* (0.016)	-0.014 (0.016)
Edat al quadrat	0.000* (0.000)	0.000 (0.000)
Dona	0.137** (0.067)	0.009 (0.061)
Situació familiar		
Té parella	0.194** (0.090)	0.088 (0.084)
Nr de fills	0.062 (0.049)	0.059 (0.044)
Nr de persones a la llar	-0.389** (0.156)	-0.383*** (0.142)
Nr de persones a la llar al quadrat	0.050** (0.024)	0.052** (0.022)
Lloc de naixement (Ref. Catalunya)		
Espanya	0.083 (0.086)	0.044 (0.080)
Unió Europea	0.295** (0.146)	0.293** (0.136)
Resta del món	0.480*** (0.109)	0.443*** (0.100)
Zona de residència (Ref. Prov. Barcelona)		
AMB	0.259** (0.107)	0.207** (0.096)
Tarragona	0.208* (0.116)	0.124 (0.106)
Girona	0.159 (0.117)	0.127 (0.108)
Lleida	0.227 (0.147)	0.123 (0.131)
Tamany municipi (Ref- 50.001-100.000)		
Població menys 1,000hab.	0.167 (0.145)	0.204 (0.130)
Població 1.000-2.000hab.	0.045 (0.152)	0.058 (0.137)
Població 2.001-50.000hab.	0.106	0.110

	(0.129)	(0.115)
Població 100.001-500.000hab.	-0.050	-0.034
	(0.124)	(0.114)
Viu a Barcelona	-0.104	-0.085
	(0.105)	(0.095)
Habitatge (Ref. propi pagat)		
Propi amb hipoteca	-0.126*	0.028
	(0.076)	(0.073)
De Lloguer	-0.371***	-0.128
	(0.083)	(0.080)
Viu en habitatge familiar	-0.462***	-0.300*
	(0.167)	(0.157)
Altres	-0.208	0.145
	(0.264)	(0.256)
Status Laboral (Ref. treballa)		
A l'atur i buscant feina	-1.433***	-1.402***
	(0.463)	(0.479)
Econòmicament inactiu	-0.569	-0.923**
	(0.425)	(0.438)
Jubilat o pensionista	-0.728	-1.167**
	(0.481)	(0.496)
Situació Laboral (Ref. assalariat sector privat)		
Soci-treballador cooperativa	-0.421*	-0.496**
	(0.236)	(0.217)
Empresari, autònom, negoci familiar	0.141	-0.114
	(0.148)	(0.137)
Assalariat sector públic	0.383***	0.157*
	(0.089)	(0.081)
Altres	0.696	0.346
	(0.434)	(0.376)
Tipus de contracte (Ref. Contracte permanent)		
Contracte Temporal	-0.286**	-0.044
	(0.133)	(0.120)
No té contracte / Altres (No treballa)	-0.083	0.169
	(0.175)	(0.160)
Nivell educatiu (Ref: ESO i FP Mitjà)		
Menys de ESO	-0.268	-0.221
	(0.198)	(0.178)
Grau Professional Superior	0.031	0.067
	(0.084)	(0.079)
Títol Universitari	-0.047	-0.068

	(0.069)	(0.066)
Ingressos llar mensuals nets (Ref: 1000-1500€)		
fins a 999€	-0.073 (0.207)	-0.022 (0.179)
1500-2000€	0.117 (0.136)	-0.074 (0.123)
2000-2999€	0.264** (0.121)	0.006 (0.111)
3000-3999€	0.321** (0.137)	-0.023 (0.127)
4000-4999€	0.427*** (0.135)	0.020 (0.124)
5000 o més	0.453*** (0.153)	-0.014 (0.142)
No contesta / No sap	0.278** (0.126)	0.138 (0.114)
Sóc econòmicament independent		0.170* (0.089)
Em sento discriminat/ada		-0.079 (0.074)
Índex de vulnerabilitat econòmica		-0.134*** (0.013)
Salut física índex dificultats	0.120*** (0.023)	0.003 (0.024)
Salut mental (Ref. cap dificultat)		
Alguna Dificultat	-0.283** (0.127)	-0.106 (0.115)
Bastantes/Moltes dificultats	-0.664*** (0.223)	-0.371* (0.196)
Tractament problemes salut mental (Ref. mai)		
En el passat	-0.065 (0.089)	0.087 (0.080)
Actualment	-0.111 (0.139)	-0.019 (0.120)
Prefereixo no contestar	-0.237 (0.189)	-0.074 (0.166)
Salut percebuda (Ref. normal)		
Molt dolenta		-1.069*** (0.375)

Dolenta		-0.340*** (0.108)
Bona		0.223*** (0.062)
Molt bona		0.357*** (0.094)
Entitats a les que participa activament		
A una entitat de Lleure-esport	-0.186** (0.073)	-0.155** (0.067)
A una entitat política	-0.176 (0.119)	-0.233** (0.112)
A una entitat d'estudi	0.128 (0.116)	0.119 (0.112)
A una entitat cooperació internacional	0.023 (0.165)	0.020 (0.152)
A una entitat social	0.080 (0.098)	0.068 (0.089)
A una entitat religiosa	0.063 (0.155)	0.197 (0.148)
A una entitat mediambiental	-0.171 (0.141)	-0.134 (0.125)
A una entitat cultural	-0.114 (0.099)	-0.071 (0.085)
Tinc amb qui parlar/demanar consell		
Dins l'entorn formal	0.015 (0.009)	0.004 (0.009)
Dins l'entorn informal	0.120*** (0.013)	0.055*** (0.013)
Índex de Soledat		-0.094*** (0.012)
Tinc amb qui gaudir / celebrar (Ref. mai)		
A vegades		0.436* (0.223)
Normalment sí		0.640*** (0.221)
Sempre que ho desitjo		0.799*** (0.229)
Es pot confiar en els altres (0 a 10)		0.062*** (0.015)
Satisfacció amb la democràcia (0-10)		0.034** (0.013)
Dedicació a activitats de temps lliure (Ref. mai)		

<u>Cinema</u>		
Gairebé mai	0.186* (0.104)	0.199** (0.093)
Poc	0.163 (0.106)	0.146 (0.096)
Regularment	0.321* (0.165)	0.358** (0.152)
<u>Lectura</u>		
Gairebé mai	-0.016 (0.127)	-0.011 (0.114)
Poc	-0.127 (0.131)	-0.087 (0.120)
Regularment	-0.062 (0.124)	-0.087 (0.112)
<u>Activitats culturals</u>		
Gairebé mai	-0.069 (0.108)	-0.103 (0.098)
Poc	-0.014 (0.114)	-0.104 (0.105)
Regularment	-0.099 (0.172)	-0.216 (0.156)
<u>Crear cultura</u>		
Gairebé mai	0.037 (0.087)	0.096 (0.080)
Poc	-0.075 (0.090)	0.038 (0.084)
Regularment	-0.068 (0.096)	0.058 (0.087)
<u>Esport</u>		
	(.)	(.)
Gairebé mai	0.152 (0.119)	0.075 (0.107)
Poc	0.141 (0.106)	0.081 (0.097)
Cada setmana	0.199** (0.089)	0.105 (0.082)
Cada dia	0.297*** (0.112)	0.179* (0.104)
<u>Activitats a l'aire lliure</u>		
Gairabe mai	-0.148	-0.185

	(0.192)	(0.180)
Poc	-0.051	-0.137
	(0.179)	(0.166)
Regularment	-0.098	-0.159
	(0.177)	(0.164)
<u>Socialitzar</u>		
Gairebé mai	0.421**	0.379**
	(0.206)	(0.183)
Poc	0.354*	0.255
	(0.196)	(0.171)
Regularment	0.479**	0.300*
	(0.196)	(0.173)
<u>Activitats de creixement personal</u>		
Gairebé mai	-0.052	-0.103
	(0.088)	(0.080)
Poc	0.054	0.037
	(0.104)	(0.093)
Regularment	0.046	-0.006
	(0.101)	(0.093)
<u>Voluntariat</u>		
Gairebé mai	0.056	0.086
	(0.082)	(0.078)
Poc	0.021	0.032
	(0.116)	(0.110)
Regularment	-0.229*	-0.126
	(0.133)	(0.126)
Dedicació hores setmanals: (Ref. cap)		
<u>A la Feina</u>		
D'1 a 10 hores	0.267	-0.058
	(0.363)	(0.484)
D'11 a 30 hores	0.110	-0.234
	(0.356)	(0.474)
De 31 a 45 hores	0.014	-0.308
	(0.346)	(0.468)
Més de 45 hores	0.044	-0.240
	(0.354)	(0.469)
No treballa	0.911	0.740
	(0.588)	(0.519)
<u>Als Estudis</u>		

D'1 a 1 hores	-0.012 (0.081)	0.048 (0.076)
De 3 a 5 hores	-0.063 (0.084)	-0.011 (0.084)
De 6 a 10 hores	0.040 (0.109)	0.047 (0.105)
D'11 a 20 hores	0.058 (0.141)	0.080 (0.147)
Més de 20 hores	-0.111 (0.166)	-0.012 (0.157)
<u>Al Lleure</u>		
D'1 a 2 hores	0.474** (0.239)	0.120 (0.214)
De 3 a 5 hores	0.597** (0.235)	0.193 (0.213)
De 6 a 10 hores	0.727*** (0.236)	0.236 (0.213)
D'11 a 20 hores	0.642*** (0.241)	0.141 (0.217)
De 21 a 30 hores	0.939*** (0.253)	0.395* (0.229)
De 31 a 45 hores	0.805*** (0.282)	0.271 (0.260)
Més de 45 hores	1.047*** (0.282)	0.452* (0.259)
<u>A les Feines de la llar</u>		
D'1 a 2 hores	-0.720** (0.351)	-0.728** (0.338)
De 3 a 5 hores	-0.636* (0.341)	-0.673** (0.334)
De 6 a 10 hores	-0.677** (0.344)	-0.651* (0.338)
D'11 a 20 hores	-0.775** (0.345)	-0.725** (0.338)
De 21 a 30 hores	-0.975*** (0.356)	-0.824** (0.346)
De 31 a 45 hores	-0.773** (0.379)	-0.598 (0.368)
Més de 45 hores	-0.716* (0.397)	-0.589 (0.393)
<u>A la Cura dels fills</u>		

D'1 a 2 hores	0.249 (0.223)	0.188 (0.199)
De 3 a 5 hores	0.366* (0.216)	0.318 (0.196)
De 6 a 10 hores	0.347 (0.212)	0.369* (0.191)
D'11 a 20 hores	0.448** (0.218)	0.492** (0.200)
De 21 a 30 hores	0.393* (0.224)	0.447** (0.205)
De 31 a 45 hores	0.586** (0.271)	0.588** (0.235)
Més de 45 hores	0.649*** (0.236)	0.582*** (0.213)
No hi ha fills a la llar	0.281 (0.222)	-0.118 (0.241)
<u>A la Cura de dependents</u>		
D'1 a 2 hores	-0.269** (0.108)	-0.274*** (0.105)
De 3 a 5 hores	0.005 (0.106)	0.000 (0.102)
De 6 a 10 hores	-0.270** (0.120)	-0.331*** (0.106)
D'11 a 20 hores	-0.257* (0.152)	-0.238* (0.142)
De 31 a 45 hores	-0.094 (0.191)	-0.107 (0.184)
Més de 45 hores	-0.112 (0.216)	-0.059 (0.222)
<u>A les Xarxes Socials</u>		
D'1 a 2 hores	0.070 (0.114)	-0.027 (0.121)
De 3 a 5 hores	0.119 (0.109)	0.022 (0.119)
De 6 a 10 hores	0.124 (0.115)	0.001 (0.123)
D'11 a 20 hores	0.021 (0.131)	-0.051 (0.142)
Més de 20 hores	0.285** (0.141)	0.197 (0.148)
<u>Al Voluntariat</u>		
D'1 a 2 hores	0.113 (0.111)	0.157 (0.104)

De 3 a 5 hores	0.163 (0.119)	0.083 (0.115)
De 6 a 10 hores	0.459** (0.195)	0.231 (0.189)
Més de 10 hores	0.697*** (0.223)	0.610*** (0.215)
Percepció de dedicació de temps: (Ref. la Justa)		
<u>A Dormir</u>		
Massa poc	-0.306*** (0.067)	-0.163** (0.064)
Massa	-0.136 (0.136)	0.006 (0.123)
No contesta	-0.315 (0.562)	-0.130 (0.484)
<u>A la feina</u>		
Massa poc		-0.036 (0.159)
Massa		0.029 (0.069)
No contesta / No aplica		0.131 (0.443)
<u>Als Estudis</u>		
Massa poc		-0.120* (0.067)
Massa		0.161 (0.140)
No contesta / No aplica		-0.117 (0.103)
<u>Al lleure</u>		
Massa poc		-0.115* (0.063)
Massa		-0.218 (0.139)
No contesta / No aplica		-0.162 (0.420)
<u>A les Feines de la llar</u>		
Massa poc		-0.004 (0.070)
Massa		-0.066 (0.074)

No contesta / No aplica		-0.278 (0.369)
<u>A la Cura dels Dills</u>		
Massa poc		0.067 (0.069)
Massa		-0.174 (0.137)
No contesta / No aplica		0.402* (0.216)
<u>A la Cura de Dependents</u>		
Massa poc		-0.046 (0.081)
Massa		-0.075 (0.146)
No contesta / No aplica		-0.130* (0.076)
<u>A les Xarxes Socials</u>		
Massa poc		0.002 (0.131)
Massa		-0.033 (0.063)
No contesta / No aplica		-0.217 (0.137)
<u>Al Voluntariat</u>		
Massa poc		0.159* (0.083)
Massa		0.381** (0.183)
No contesta / No aplica		0.177* (0.101)
Personalitat: els cinc grans trets		
Obertura a l'Experiència	0.064** (0.027)	0.045* (0.025)
Responsabilitat	0.162*** (0.039)	0.120*** (0.034)
Extraversió	0.087*** (0.025)	0.051** (0.022)
Amabilitat / Cordialitat	0.065* (0.035)	0.043 (0.032)
Estabilitat Emocional / Neuroticisme	-0.243***	-0.096***

	(0.030)	(0.028)
N	4005	4005

MQO, errors estàndards robustos en parèntesis; * $p < 0.1$, ** $p < 0.05$, *** $p < 0.01$

6 Satisfacció amb aspectes de la vida

A la secció anterior hem analitzat amb detall els determinants de la satisfacció amb la vida, en aquest apartat presentem una anàlisi paral·lela i analitzem el pes que la satisfacció amb els diferents aspectes de la vida té en la satisfacció global. El qüestionari inclou una llista de preguntes on els individus han de reportar la seva satisfacció, també en una escala de 0 a 10, amb diferents aspectes de la seva vida. En concret, en 16 aspectes: vida social, vida familiar, nivell educatiu, situació econòmica, ús i disponibilitat de temps (dividit en quatre aspectes: temps per a un mateix, per la família, per dedicar a la cultura i per a l'esport), salut, aspecte físic, entorn, habitatge i feina (dividida en quatre grups: contingut de la feina, condicions econòmiques i no econòmiques de la feina i l'ambient de treball).

Els resultats es presenten per a dos grups d'individus depenent de si treballen o no, atès que els individus que no treballen no poden contestar les preguntes relacionades amb la satisfacció amb la feina. La taula 6 mostra els coeficients de la regressió ordenats de més gran a més petit per poder analitzar més fàcilment la importància que cada un dels aspectes de la vida té per la satisfacció global. La satisfacció amb la situació econòmica té el coeficient més gran (0,253 per als qui treballen i 0,216 per als qui no). La satisfacció mitja amb la situació econòmica de la nostra mostra és de 6,017 (desviació estàndard de 2,455). De mitjana, per tant, la satisfacció amb la situació econòmica contribueix 1,5 punts ($0,253 \times 6,017$) a la satisfacció amb la vida mitjana per a aquells que treballen. Això representa el 22% del total de la satisfacció ($1,5/6,9$). La satisfacció amb la vida familiar té un coeficient de 0,174 per als qui treballen i de 0,144 per als qui no. La mitjana d'aquesta satisfacció a la mostra és de 7,463 (desviació estàndard de 2,120) i, per tant, la satisfacció amb la vida familiar explica 1,299 punts de la satisfacció amb la vida (un 18,82%) dels qui treballen. La satisfacció amb la vida social mostra, en orde de grandària, el tercer coeficient: 0,133 i 0,117 per als qui treballen i els qui no, respectivament. Tenint en compte la mitjana a la nostra mostra (6,542, desviació estàndard = 2,207), la satisfacció amb aquest aspecte de la vida explica 0,870 punts, o el 12,61% de la satisfacció amb la vida dels qui treballen. El quart coeficient en grandària és, per als qui treballen, la satisfacció amb el contingut de la feina (0,097) i, per als qui no, la satisfacció amb la salut (0,102, i 0,049 per als qui treballen). La importància que la satisfacció amb la salut té per a la satisfacció amb la vida mostra un coeficient el doble que per als qui treballen (0,102 versus 0,049). Això pot ser degut al fet que a la mostra les persones que no treballen són, de mitjana, més grans i, per tant, tenen de mitjana, pitjor salut. La salut, per tant, sembla que es valora més quan no se'n té. Per als qui treballen, la satisfacció amb el contingut de la feina (que té una mitjana de 7,023 i una desviació estàndard de 2,241) explica 0,681 punts de la satisfacció amb la vida, equivalent al 9,87%. La salut, amb una mitjana de 6,767 (desviació estàndard 2,321) per al total de la mostra, explica 0,332 punts de la satisfacció amb la vida (4,81%) dels qui treballen, però 0,690 punts (10,0%) dels qui no treballen, un percentatge similar al percentatge que la satisfacció amb la feina contribueix a la satisfacció amb la vida dels qui treballen. La resta d'aspectes de la vida contribueixen en grau més baix a la satisfacció global amb la vida.

Taula 2: Satisfacció amb la Vida i aspectes d'aquesta

Satisfacció amb:	No treballa	Treballa
Vida Social	0.133*** (3.79)	0.117*** (5.02)
Vida Familiar	0.174*** (5.57)	0.144*** (5.24)
Educació Rebuda	0.0139 (0.49)	-0.0194 (-0.85)
Situació Econòmica	0.253*** (9.12)	0.216*** (7.66)
Temps per un mateix	0.0808** (2.58)	0.0229 (1.22)
Temps per la Família	0.0305 (1.04)	-0.0382 (-1.75)
Temps per la Cultura	-0.00454 (-0.18)	-0.00853 (-0.46)
Temps per fer Esport	0.00899 (0.46)	-0.0219 (-1.31)
Salut	0.0488 (1.95)	0.102*** (4.55)
Aspecte Físic	0.0952** (3.26)	0.0440 (1.88)
Entorn	0.0646** (2.95)	0.0490* (2.57)
Habitatge	0.0330 (1.02)	0.0791** (3.18)
Feina: Contingut		0.0971*** (4.29)
Feina: Condicions econòmiques		-0.0234 (-1.01)
Feina: Ambient de treball		0.0120 (0.50)
Feina: Condicions no econòmiques		0.0265 (1.09)

Constant	0.658**	1.571***
	(2.74)	(7.69)
N	1343	2662

MQO, errors estàndards robustos en parèntesis; * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

7 Conclusions

Aquest article deriva de l'informe que vam preparar, conjuntament amb en Roger Sabater i en Jordi Torres per la Generalitat de Catalunya, dins el marc del projecte *Benestar subjectiu: els factors clau per entendre la satisfacció amb la vida a Catalunya* dins el marc de la Direcció General d'Anàlisi i Prospectiva de la Generalitat. L'article analitza la resposta a una pregunta de satisfacció amb la vida introduïda en una enquesta que va tenir lloc durant els mesos de desembre de 2022 i gener de 2023 a 4.000 persones. La importància de les preguntes sobre la satisfacció i d'iniciatives per mesurar el benestar percebut de Catalunya rau en la seva utilitat per analitzar i entendre el benestar dels individus i posar aquesta informació al servei del disseny i l'avaluació de polítiques públiques.

Els resultats de l'anàlisi presentada en aquest informe indiquen que la situació econòmica, mesurada no només amb els ingressos, sinó també amb altres variables de vulnerabilitat econòmica, és un determinant molt important per al benestar percebut, però també mostra que altres variables fan un paper important. La situació laboral (tenir feina i disposar de certesa laboral) és un dels factors més importants per a aquells que es troben en una situació econòmica activa. D'altra banda, les relacions personals (tenir persones amb qui comptar i amb qui compartir bons moments, no sentir-se sol i tenir temps per a la família i per socialitzar) són el tercer element clau per al benestar. La salut, tant física com mental, també contribueix de manera important al benestar percebut. La resta de variables, tot i ser importants, sembla que tenen una rellevància menor, malgrat que aquest resultat podria dependre del col·lectiu analitzat. Quan analitzem la satisfacció amb la vida de manera global i estimem la importància que la satisfacció amb 16 aspectes de la vida té per a la satisfacció amb la vida global (6), trobem resultats consistents amb l'anàlisi detallada (5). En concret, la satisfacció amb la situació econòmica, la vida familiar, la vida social, la feina i la salut, són els aspectes que apareixen com a més rellevants per a la satisfacció amb la vida.

Referències

- Bellet, Clement, Jan-Emmanuel De Neve, and George Ward.** 2024. “Does Employee Happiness Have an Impact on Productivity?” *Management Science* accepted null. 10.1287/mnsc.2023.4766.
- Blanchflower, David G., and Andrew J. Oswald.** 2008. “Hypertension and happiness across nations.” *Journal of Health Economics* 27 (2): 218–233. <https://doi.org/10.1016/j.jhealeco.2007.06.002>.
- Bradburn, N.M.** 1965. *The Structure of Psychological Well-Being*. . Aldine Publishing Company.
- Cantril, H.** 1965. *The Pattern of Human Concerns*. . Rutgers University Press.
- Ferrer-i Carbonell, Ada, and Paul Frijters.** 2004. “How Important is Methodology for the estimates of the determinants of Happiness?*” *The Economic Journal* 114 (497): 641–659. <https://doi.org/10.1111/j.1468-0297.2004.00235.x>.
- Clair, Amy, Emma Baker, and Meena Kumari.** 2024. “Are housing circumstances associated with faster epigenetic ageing?” *Journal of Epidemiology & Community Health* 78 (1): 40–46. 10.1136/jech-2023-220523.
- Clark, Andrew E.** 2001. “What really matters in a job? Hedonic measurement using quit data.” *Labour Economics* 8 (2): 223–242. [https://doi.org/10.1016/S0927-5371\(01\)00031-8](https://doi.org/10.1016/S0927-5371(01)00031-8), First World Conference of Labour Economists, EALE-SOLE.
- Easterlin, Richard A.** 1974. “Does Economic Growth Improve the Human Lot? Some Empirical Evidence.” In *Nations and Households in Economic Growth*, edited by DAVID, PAUL A., and MELVIN W. REDER 89–125, Academic Press, . <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-205050-3.50008-7>.
- Güven, Cahit, Claudia Senik, and Holger Stichnoth.** 2012. “You can’t be happier than your wife. Happiness gaps and divorce.” *Journal of Economic Behavior & Organization* 82 (1): 110–130. <https://doi.org/10.1016/j.jebo.2012.01.003>.
- Layard, J-E, R i De Neve.** 2023. *Wellbeing: Science and Policy*. Cambridge University Press.
- Neve, Jan-Emmanuel De, George Ward, Femke De Keulenaer, Bert Van Landeghem, Georgios Kavetsos, and Michael I. Norton.** 2018. “The Asymmetric Experience of Positive and Negative Economic Growth: Global Evidence Using Subjective Well-Being Data.” *The Review of Economics and Statistics* 100 (2): 362–375. 10.1162/REST_a_00697.
- Wilson, W.** 1967. “Correlates of avowed happiness.” *Psychological Bulletin* 67(4) 294–306. 10.1037/h0024431.